ZBogom kršćanizmu, zdravo razumu

Amenoum

December 17, 2021

1 Definicije

1.1 Demokratski komunizam (polarizirani determinizam)

Nijedna vlada danas nije 100% demokratska niti 100% komunistička. Svaka se sastoji od više ili manje lažne demokracije i manje ili više stvarnog komunizma.

Demokratski komunizam je, dakle, oblik vladavine i gospodarenja svake države na Zemlji. I svaka ta vladavina je, efektivno, više ili manje diktatura, u kojoj se mijenjaju lica istog diktatora, koji je nekad lošije a nekad bolje volje.

Nijedna vlada nije apsolutno loša ali nije ni za svakoga dobra. A kada ne dopušta relativizam onda je kancerogena - suicidalna.

1.2 Kršćanizam

Riječ *kršćanizam* nastala je spajanjem riječi *kršćanstvo* i *demokratski komunizam*, a označava simbiozu crkve i vlade.

Ta simbioza postoji oduvijek no njena simetričnost je ovisna o omjeru demokracije i komunizma u vladi i kroz povijest se mijenjala.

Jakost simbioze je također promjenjiva, no uz kolaps znanstveno utemeljene istine, crkva i vlada postaju jedno tijelo.

1.3 Vanzemaljac

Vanzemaljac je svaki oblik života koji je većinski dio evolucije proveo van planeta Zemlje.

1.4 Vanzemljak

Vanzemljak je oblik života koji je evolucijski ispred ili iza većine u određenoj populaciji, tako da u osjetljivoj mjeri ne dijeli porijeklo. Vanzemljaci mogu biti i vanzemaljci bez obzira na veliku sličnost s većinom, ako im je porijeklo s iste vrste planeta.

2 Uvod

Nikad nisam bio pretjerano religiozan. Moj um vjerovao je prvenstveno u znanost, ono što je dokazano i dokazivo. Tu nije bilo mjesta za duše i bogove jer sam ih smatrao nedokazivima, barem one za koje čuje svaki, *svojevoljno* i nesvojevoljno, opredijeljeni katolik.

Od djetinjstva tragam za istinom, o svemu, i uvijek sam osjećao da ću je jednom pronaći. Pri tome sam pretežito mislio na ustroj i mehaniku svemira, ne zamarajući se bogovima, crkvama i politikom.

Iako često obeshrabrivan tvrdoglavošću proponenata kvantne mehanike, poput tvrdnje da je sličnost Sunčeva sustava sa atomom slučajna te da se radi o sasvim drugačijoj mehanici (iako kvantna mehanika zapravo *nema pojma* u kakvom je stanju atom dok ga nitko *ne gleda*), nisam odustajao od vizije jednostavnog svemira, pogonjene intuicijom i žarom za otkrivanje istine.

Kvantna mehanika sa srodnim teorijama, iako matematički trijumf sa dobrim temeljima u dualnoj prirodi i diskretnosti, ustrajanjem u apsolutno neintuitivnoj slici prirode daleko je od stvarnosti.

Matematičari maskirani u fizičare vole govoriti prirodi kako da se ponaša, a kada ona to ne čini, poput kakvog mađioničara, posezaju za trikovima iz nepresušnog šešira matematičkih alata iz kojeg uvijek spremno sipaju nove čestice i dimenzije te od znanosti stvaraju nerazumljivu dogmu, poput religije u kojoj postoji iluzija kontinuiranog traganja za istinom no zapravo nema interesa za istinu koliko ga ima u održivosti traganja samog.

Nažalost, pokazalo se, koliki god žar imali iskreni tragači istine i *stvaratelji novog* znanja, sličnim ako ne i većim žarom branitelji dogmi brane ustajalo znanje, ironično, temeljeno na spoznajama prethodnih *stvaratelja* znanja.

No *moderna* znanost, iako ima svoje mane, uspjela je zadržati temeljna načela i principe kojima otkriva istinu, pa makar je uvijek efektivno ne traži, kao takva je u mojim očima ipak svjetlo u tami koja prožima čovječanstvo na svakom nivou.

Laž čija je vrijednost napuhana do nebeskih proporcija pogonsko je gorivo čovječanstva. Tako su kolapsi kancerogenih sistema, poslijedično otriježnjenje i transformacija svijesti nužna rješenja za nastavak progresivne evolucije homo vrste.

3 Otkrivenje

Iako nisam to slutio u početku, kako sam sve više i više shvaćao stvarnost i otkrivao istinu o svemu, tako su se počeli pojavljivati odgovori na pitanja koja nisam ni postavljao - ona o bogovima, duši, pa tako i vladi i crkvi.

Naposlijetku sam otkrio da neka moja saznanja o duši i bogovima nikako nisu nova, dapače, principi su zabilježeni u najstarijim vjerovanjima, onim u starim vedama.

Karma, reinkarnacija, moksha, jivanmukta - svi ti principi davno su opisani, no sada se, putem Kompletne Relativnosti[1], mogu i znanstveno objasniti i

dokazati.

Sve što sam otkrio govori da je znanje naših predaka vrlo podcijenjeno. Budući da oni ne mogu biti inteligentniji od današnjeg čovjeka to znanje nije uzeto za ozbiljno. No, kako sam utvrdio, to znanje ne potječe od njih, oni su na njemu utemeljili svoju religiju i tako ga u više ili manje izmjenjenom obliku prenijeli ostatku čovječanstva, a to je nešto što antropocentrični homo nije htio uzeti u obzir.

Ironično, odbacivanje prastarog znanja zbog egocentričnosti i precijenjenosti modernog odvelo je znanost u krivom smjeru, pa je velika količina modernog *znanja* temeljena na krivim pretpostavkama te se zapravo u istraživanju ona oslanja na vjeru.

4 Grijesi kršćanizma

U svijetu u kojem se lijepo upakirana laž traži i cijeni a gola istina marginalizira, jasna je primamljivost crkve koja obećaje oprost i zagrobni život bez ciklusa ponovnog rođenja nasuprot znanstveno utemeljenoj istini koja govori o reinkarnaciji i karmi.

Dolje su navedeni glavni *grijesi* kršćanizma.

No kancerogeni čovjek je u velikoj mjeri svjestan svega toga pa će se i složiti s tim, a opet će to i dalje svjesno podržavati. Takvima nema puno koristi otkrivati istinu, oni će živjeti u laži sve dok se ne budu prisiljeni transformirati.

Ovo je dakle, za one otvorena uma koji se ne boji širom otvoriti oči.

4.1 Virtualna demokracija

Svako uzimanje silom je po definiciji krađa. Razlika između onog koji krade privatno i onoga koji to radi javno je u modelu lopovluka, inteligenciji i moći.

> *Reprezentativna demokracija nije demokracija. To je povjerenje u ljude koje jedan ne poznaje. Vjera da će oni koji tvoj novac uzimaju silom s istim napraviti nešto korisno za tebe.*

Druga je stvar što i lopovima ponekad proradi *savjest* - no i to je obično lažno jer se događa u nuždi, *pametan* lopov uvijek misli na održivost lopovluka.

Ipak, u pravilu, nije toliko inteligentan da bi stavio održivost egzistencije ispred održivosti lopovluka.

Čovjek koji ne želi biti kancerogen, stvari naziva pravim imenom. Porez jest krađa. Žandar koji radi za lopova je u glavnini terorist, i lopov.

No licemjerno je kriviti lopova za svoje probleme a u isto vrijeme ga podržavati. Jer onaj tko lopovu drži ljestve, lopov je i sam.

Svaki kancerogeni čovjek je lopov. Koliko god nevjerojatno zvučalo i koliko god se uvrijedio istine, gotovo svaki čovjek danas je i lažov i lopov.

4.2 Svemogući i jedini (apsolutni) bog

Sasvim je jasno da je zamjena bogova jednim apsolutnim bogom imala za cilj izazvati što veće strahopoštovanje i osigurati superioritet kršćanstvu naspram drugih religija. Kakav to bog traži jednosmjerno poštivanje i strah, paradoksalno, od onoga kojeg je stvorio na svoju sliku i priliku? To je nešto što traži onaj koji gospodari, traži druge da mu služe - a to su uvijek bili skupljači harača kojima žandari služe za održanje strahopoštovanja a crkva kao alat za učenje o strahopoštovanju i žrtvi kao nečemu prirodnom i poželjnom.

Jasno je zašto *demokracija* i crkva idu ruku pod ruku te se u osvajanje novih teritorija nikad nije išlo bez nekakve biblije.

Za razliku od crkve, Kompletna Relativnost pruža stvarnu definiciju onoga što je prikladno nazvati bogom, a to nije onaj koji gospodari već onaj koji živi u harmoniji s onima koji su stvoreni od njega i s njim te tako održava njihov opstanak.

Bog je to stvaran, koji voli i kojeg se može voljeti, a ne slika ili simbol kojeg se poštuje iz straha a glumi da se voli.

4.3 Zapovijedi

Skupljači bilo kakvih harača uvijek uče da treba poštivati zakone. Zbog toga su u *vjeru* u Boga ubačene zapovijedi kojima je cilj sputavanje socijalnog nemira i prihvaćanje određenih društvenih struktura (hijerarhija) kao prirodnih.

Zapovijedi su oznaka stroge hijerarhije, i nijedan bog kojemu je u interesu održivost (a po svoj logici i definiciji trebalo bi biti jasno da jest) ne bi forsirao život po strogo određenim zapovijedima - apsolutnim pravilima i zakonima kojima se kreira sistem u kojem su jedni vredniji od drugih pa tako imaju i pravo suditi drugima.

> Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. Nemoj imati drugih bogova uz mene.
> Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom. Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Gospod, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran.
> Kažnjavam grijeh otaca - onih koji me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena, a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovjedi.

Kompletna Relativnost otkriva da svaki bog ima svoga boga te da nijedan nije apsolutno svemoguć. Tako se pitanje identiteta boga odnosi na veličinu u oku promatrača.

Zabrana ne može doći od takvoga boga, ali će doći od čovjeka ili organizacije koja u toj zabrani ima interesa.

Ljubomora, kao i ponos, osobina je materijalnog karaktera i kao takva nije

osobina održivog boga. Onaj tko osjeća ljubomoru ne osjeća ljubav nego povredu vlasništva nad drugim bićem.

Nije bog taj koji će vas činiti vlasništvom, nego onaj tko vas pripitomljava.

Kažnjavanje djece do trećeg i četvrtog koljena je vrlo određeno (polarizirano) ciljanje a očito se odnosi na nasljeđivanje dugova. Pa kakav bi to bio "dobri i milostivi" bog koji kažnjava djecu zbog grijeha drugih?

Zanimljivo da crkva, koja je radila najveće gadosti u povijesti čovječanstva, svoje grijehe nije naslijedila te ih je priznala tek onda kada je bilo jasno da ju nitko neće za to kažnjavati.

Dijete ne nasljeđuje dušu od roditelja, koliko god ličilo na njih.

Kazna za neposluh i nagrada za izvršenje zapovjedi - to je odnos gospodara prema robu, onog koji pripitomljava drugog.

> Ne uzimaj uzalud imena Gospoda, Boga svoga, jer Gospod ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.

Kako sad ne oprašta, a i za to se može ispovijedati? Nema puno smisla komentirati, budući da je nedorečeno (nedovoljno jasno) i podložno različitim interpretacijama, te time zapravo otkriva ljudski izvor - ne nekog tko bi trebao biti svemoguć i nepogrešiv i tko ne želi da ljudi griješe, nego upravo suprotno, nekog tko treba ljude da griješe.

> Sjeti se da svetkuješ dan subotnji. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu.
> Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotnji.

U neurogenezi planeta koja proizlazi is Kompletne Relativnosti postoji događaj koji se može nazvati Sudnjim danom za površinski život kao i paralela 7 dana stvaranja. To govori da su neki koncepti iz Biblije temeljeni na stvarnom znanju naših predaka (na koji god način oni do njega došli). No spominjanje služenja upućuje na ljudsku intervenciju. Ljudski bog ne siluje prostor i vrijeme. Određivanje kada i koliko će netko raditi je silovanje vremena, i služi interesima. Ljudski bog radi i odmara se po volji.

Poštuj oca svoga i majku svoju, da imadneš dug život na zemlji koju ti dâ Jahve, Bog tvoj.

Otac i majka koji žive u kancerogenom sistemu gospodara i sluga, kao gospodari će se odnositi i prema svojoj djeci te će od njih tražiti bezuvjetno poštivanje.

Ne ubij!

Nedorečeno, no onome tko vama gospodari nije u interesu da ubijate (osim kad ubijate za njega), jer sigurno ne želi da ubijete njega a i od vas mrtvih nema koristi.

Ako ubijate životinje koje vas kradu ne treba se bojati ubiti čovjeka koji vas krade. Duša u čovjeku koji krade prljavija je od duše životinje koju je čovjek oduzimanjem staništa prisilio da krade.

Ne učini preljuba!

Zbog čega? Kontrole populacije? Osobne ljubomore? Širenja bolesti? Ili jednostavno zato što je preljub česta pojava pa time i dobar razlog da postane nešto za što se treba ispovijedati. U prirodi jednog natprosječno inteligentnog bića jednostavno ne može biti izdavanje zapovjedi (eventualno savjeta, sugestija) i to bez ikakvog pojašnjenja.

Ne ukradi!

Društveno korisno, no vjerojatno ubačeno jer onaj tko gospodari vama ne želi da kradete od njega. Zapovijed je problematična za gospodara koji krade od vas pa će taj morati takvu krađu nazivati drugačijim imenom, npr. porezom ili luknom.

Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!

Kao i ostale, vrlo pogodna zapovijed za onog tko ju izdaje jer pretpostavlja se da se naročito taj istih pridržava pa se time odbacuje sumnja u istinitost njegovih tvrdnji.

Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni roba njegova, ni ropkinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga!

Slično kao ostale, no ovdje se izričito spominje hijerarhija - robovi. Nešto što je crkva izbacila kad je postalo društveno neprihvatljivo (ili kad je privatna robija zamijenjena javnom), a što opet govori o plastičnosti zakona te potvrđuje njihov izvor u nečemu što evoluira a ne nečemu što bi trebalo biti svemoguće (bezvremensko).

S jedne strane, pojavljuju se vrlo jasno određeni (ciljani) subjekti, no s druge strane, mnogo toga ostavljeno je na volju interesnoj interpretaciji. Čak i ako ignoriramo činjenicu da bog nije zapovjednik, deset božjih zapovijedi očito nije djelo boga nego zemaljskih interesa.

Paradoksalno, ako prihvatimo boga kao nešto što evoluira, onda bi se ovi zakoni mogli interpretirati kao poslanica boga koji još nije sazrio i shvatio da oni nisu dobri, no crkva ne priznaje evoluirajućeg (relativnog) boga. Još.

4.4 Ispovijedi

Sasvim očito, ispovijed je smišljena da privuče nove (preobrati stare) *vjernike* jer umjesto poštene karme za svaki grijeh nudi oprost po niskoj cijeni. Pošteni bog ne prašta jer time se narušava ravnoteža i održivost života.

Nijedan grijeh ne može se oprostiti, svemir jednostavno ne zaboravlja ono što se događa u njemu.

4.5 Psovke (Cenzura)

Nijedna riječ nije zla sama po sebi. Grijeh u psovki izmislio je onaj koji želi da se za njih čovjek ispovijeda i da se suzdržava od svojih misli.

No kako su se cenzurirale riječi, s vremenom se štošta cenzuriralo iz interesa.

4.6 Žrtva

Oni koji skupljaju harač, tj. oni koji žive od žrtve, žele da se o istoj misli dobro.

Isti će vas učiti da ćete za žrtvu biti nagrađeni posthumno dok oni u vašoj žrtvi uživaju danas. Pošteni bog ne traži žrtvu, jer ona nije dobra. Žrtvovanjem svoga tijela ili duše žrtvujete boga jer ne samo da ste i vi sami dio boga nego su i vaša tijela i duše nečiji bogovi.

Dok god služite, ili gospodarite, bit ćete zarobljeni u oscilaciji žrtve duha i tijela kroz reinkarnaciju života.

4.7 Javna škola

Iako neke koristi od nje i ima, osnovna škola nije utemeljena kao škola znanja. Sve što se pod prisilom uči ne može biti naučeno, samo kratkoročno zapamćeno

- osim ako za tim znanjem postoji interes.

A oni koji pamte znanje koje ih ne zanima su oni koji ga kasnije koriste za pokazivanje. Zar ste me osam godina mučili da bih bio spreman rješavati kvizove? Gotovo ništa od tog znanja nisam zapamtio. Cjelokupno osmogodišnje znanje mogao sam naučiti za jedan dan, onaj dan kada mi je trebalo - onaj dan kada me zanimalo.

Namjena osnovne škole je pripremiti dijete za životnu robiju te čuvanje djece dok roditelji robijaju, toliko sam naučio. Tamo sam učio slušati i ne preispitivati onoga koji, i ono što, predaje.

Crkva i škola učile su me o strahu, zakonu kojeg se ne preispituje, kazni neposluha i različitosti istih vrijednosti, te interesnoj jednakosti nespojivih različitosti.

Škola je obećavala nekakvu materijalnu nagradu za života, a crkva me je učila da se puno žrtvujem i puno dajem pa da se tako ni ne iznenadim ako ta materijalna nagrada izostane, nju će mi sigurno nakon života dati nekakav Bog o kojem ni ona ne zna ništa ali u kojeg trebam vjerovati jer ona kaže da postoji.

Crkva me smatra glupim, a državna škola me takvim pravi.

4.8 Neprirodna selekcija, auto-da-fé

Statistički, presumpcija nevinosti odnosi se na suđenje onima koji nanesu najveću štetu pa se takvo suđenje odugovlači godinama iako krivnja postoji u gotovo svakom slučaju.

S druge strane, čovjek koji zapali joint ili se ravnom cestom (!) proveze 70 km/h a piše 50 - automatski postaje kriminalac te se presumpcijom krivnje instantno kažnjava iako počinjene šteta nema ili je ne bi bilo u gotovo svakom slučaju.

Efektivno, dakle, presumpcija nevinosti rezervirana je za elitu, dok se na većinu ljudi primjenjuje presumpcija krivnje te ih se kažnjava i bez suđenja.

Opravdanje presumpcije krivnje je često sigurnost. Da je to notorna laž jasno je iz davanja popusta na kaznu u slučaju instantnog plaćanja čime opet oni koji više imaju postaju manje krivi.

Jasno je to i iz činjenice da se prometna ograničenja nisu mijenjala od uvođenja (čak se i pooštravaju po interesu) iako je sigurnost prometnih vozila daleko odmakla od početka.

4.9 Neodgovornost

Neodgovornost države je u interesu velikih banaka, ali isto tako, odgovornost nije u interesu države kad ono nije medijski popraćeno te kao takvo ne donosi bodove na *izborima*.

Oboma je tako u interesu propast industrije iz koje više ne dobivaju puno jer će *spašavanje* iste donijeti novo zaduživanje i, budući da će biti medijski popraćeno, nove bodove za izbore.

Svako takvo zaduživanje je na teret poreznih obveznika a to opterećenje mora rasti - što povećanjem priznatog poreza, što povećanjem postojećih i smišljanjem novih kazni i odgovarajućih zakona, sve kako bi se dugovi mogli otplaćivati.

Da država iskreno želi spašavati domaću proizvodnju ne bi najveće projekte radili Kinezi. Naravno, i naši ljudi rade vani na najvećim projektima, ali jedna takva Njemačka nije u istoj situaciji kao Hrvatska.

Ona je prvo efektivno postala jaka Europa da si može dozvoliti liberalizaciju tržišta, a mi smo se na to formalno obvezali bez pokrića, a to efektivno znači da smo se obvezali živjeti na dug, sve dok ne izgubimo sve što imamo i postanemo socijalni slučaj, efektivno tuđe vlasništvo.

Govoriti o radu na crno kao zločinu je teška obmana, a pogotovo uzimajući u obzir da će bar četvrtina novca zarađenog na crno otići u državni džep kroz plaćanje PDV-a u tuzemnom plaćanju roba i usluga.

U takvom sistemu, svi, a pogotovo mali i srednji poduzetnici, u proračunu moraju računati i na kazne kojima će sasvim sigurno biti opterećeni.

Kad se uračunaju svi priznati i nepriznati porezi (registracije, dokumentacije, dozvole, kazne, ...) čovjeku ostaje vrlo mali dio.

U sistemu u kojem je primarni cilj novih projekata stvaranje zaduženja (a najočitiji primjer su izgrađeni mostovi koji nikad nisu otvoreni za promet te svi oni projekti od male ili nikakve koristi za lokalno stanovništvo), dio koji ostaje čovjeku, u prosjeku, može se samo smanjivati.

Ne može realno i dugoročno rasti.

4.10 Etiketiranje: igra konspiracije

Svijest ljudi o zločinu raste paralelno s bahatošću zločinaca koji se smatraju nedodirljivima.

Snowden, između ostalih, je pokazao da se američkoj federalnoj vladi ne može vjerovati - špijuniraju cijeli svijet. I ništa se nije promijenilo od njegove objave osim toga da su ljudi sada svjesni toga. Možete biti sigurni da, kad američki predsjednik optužuje nekoga za nešto, zapravo priznaje da to nešto radi Amerika.

Ne može se tako vjerovati nikakvom američkom vlasničkom (*proprietary*) software-u i hardware-u, jer gotovo je sigurno da omogućava udaljeni pristup lokalnom izvršavanju instrukcija (*remote code execution*).

Isti takav software nalazi se naravno i u američkim avionima, koji se, kako je izašlo na vidjelo, proizvode vrlo neodgovorno[2].

Ne treba puno da se ta neodgovornost poveže sa neodgovornošću hrvatske vlade po pitanju firmi poput Đure Đakovića.

Nikome nije u interesu rušiti međunarodne avione, osim u centralnog bankara koji to želi prikazati terorističkim činom ne bi li se potaknuo novi rat koji će državu natjerati na novo zaduživanje i popratno njegovo bogaćenje osiromašivanjem naroda.

Gornji odlomak je, jasno, teorija zavjere. No teorija zavjere nije loša ako za cilj ima otkrivanje istine čak i ako bi testiranje tvrdnji opovrgnulo istinost istih.
Loše je kad se iznošenje činjenica (poput onih koje iznosi Noam Chomsky ili druga znanstvena istina) proglašavaju teorijom zavjere i kad se, općenito, bilo što što govori protiv nečijih interesa tako etiketira pa teorija zavjere postaje, presumpcijom neistine, nešto nepoželjno - a posljedično i stvarna istina postaje nepoželjna.
Na isti način je i anarhija, kao sušta suprotnost robovlasničkom sistemu, etiketirana kaosom i pretvorena u nešto apsolutno nepoželjno.
Kad se oslobodimo presumpcija (predrasuda) možemo pokušati izračunati i vjerojatnost istinitosti tvrdnji navedenih u gornjem odlomku. No ja se neću upuštati u to.

5 Grijesi kršćana

Kršćani, najviše katolici, najviše vole reći kako vole i slijede Isusa. O čemu vi pričate?

Isus nije htio biti pripitomljen, pobunio se protiv vlade, proglašen je ludim i ubijen je kao pas koji se pobuni protiv gospodara.

Velika je laž, dakle, da slijedite Isusa, sve dok slijedite i podržavate vladu i vjeru umjesto slobode i znanja.

Na kraju, oni koji slijede generalno postanu robovi. Isus nikog ne bi tražio da ga slijedi, eventualno, da ide skupa s njim, ako to želi.

> *Oni, bolesne bolesti, kojima se ne sviđa istina, uvijek će tražiti nešto loše u onome koji ju govori. Kroz moju prošlost puno puta su se rugali mojoj istini, a onda kada dođe vrijeme da se sami suoče sa istinom, dižu me u nebesa, proglašavaju bogom i traže oprost jer nisu znali što čine.*
>
> *Ne bi to bilo ništa čudno da im nisam propovijedao upravo o onom što čine.*

6 Točka bez povratka

Nakon domestifikacije životinja bilo je samo pitanje vremena kada će čovjek pripitomiti čovjeka i pod obećanjem sigurnosti lišiti ga slobode izbora. U svrhu održivosti takvog sistema stvorena je i policija i crkva.

Danas je nagon za slobodom toliko zatomljen u ljudima da ropstvo prihvaćaju kao prirodnu zonu komfora.

Ta podrška sistemu sluga i gospodara evoluirala je u tolikoj mjeri da čak i sluge gorljivo brane ropstvo te se sprdaju onima koji ga ne žele prihvatiti.

Za razliku od tipičnog kancerogenog čovjeka, u meni je nagon za slobodom s vremenom samo rastao i nikada se neću pomiriti da mi je ropstvo suđeno i da ne mogu ništa promijeniti.

Jednom kad čovjek shvati da smrt nije prepreka životu, nego logičan korak ka izbavljenju iz ciklusa robijanja svemu, svačemu pa i ropstvu samom, promijenio je sve.

U meni više nema straha niti poštovanja za one koji se prave svemogućima niti za one koji ih čine moćnima.

Kancerogena moć je kratkoročna i prostorno velika, ali patnja koja ju nagrađuje je dugoročna i prostorno vrlo ograničena.

> *Nitko nema pravo upravljati mojim životom bez moje privole. Sasvim sigurno, ne želim da mojim životom upravlja netko tko je daleko od mene, svoj život ima osiguran i živi kockajući se mojim. Primjeren za upravljanje mojim životom je onaj tko proživljava isto što i ja, koji živi u istoj koži.*
>
> *Najbolji za to je tako onaj koji živi u mojoj koži. A ni malo više ne sumnjam da sam to upravo ja.*
>
> *Vi, koji sumnjate u individualnost, kojima je ime nadimak za broj, živite po tuđoj volji u toj svojoj nesvijesti - upravljajte jedni drugima dok ste takvi po prirodi, no samo je u vražjoj prirodi da to tražite od mene i od svih onih koji ne žele upravljati i gospodariti, niti biti upravljani i gospodareni. Dvije su to potpuno različite vrste života, jedna koja govori da poznaje svijet oko sebe a druga koja je uistinu svjesna sebe.*
>
> *Što prije to priznate, manje ćete ispaštati kad stigne naplata na račun silovanja vaše prirode, potiskivanja naše prirode i negiranja života prirode od koje živimo oboje.*
>
> *Stvoren sam da živim u harmoniji sa svojom prirodom. Sada, svjestan sebe, ne mogu a da upravo takav život i ne živim.*

7 Čudo sinkronizacije

Ljudi su prihvatili laži jer su s njima dolazila obećanja sigurnosti i vječna života.

A takav sistem održao se do dana današnjeg u kojem je cijeli svijet postao igrokaz obećanja, laži, lopovluka i takozvane solidarnosti koja ljudske živote održava i sili nauštrb Zemlje i ostalih života na njoj.

Po mojoj definiciji, prvi bog čovjeka je introvertirani oblik života kojeg nazivamo planet Zemlja. Po istoj definiciji smo i mi sami bogovi bićima koja žive na nama i u nama.

Razlika između takvog boga i čovjeka je u vezi (upetljanju) duše i tijela, koja je kod čovjeka jaka a kod boga slaba, što mu omogućuje da mijenja tijela kao čovjek kapute.

Kancerogeni čovjek nije tako moćan i toliko je u formi od svoga boga daleko da ne vidi da ga itko bogom doživljava pa sam sebe proglašava bogom. Toliko je

malouman da smatra da ga bogom trebaju doživljavati njemu jednaki pa između sebe i drugih iste veličine pravi razliku ne bi li od njih čudom postao veći.

No čak i u takvoj formi, čovjek može spoznati sebe, a tek tada može postati i glasnik misli i osjećaja svoga boga.

A kada se za to ukaže potreba, takvim će, *odabranim* ljudima, bog *dati* da božje osobine isprobaju. A, sasvim očito, jedan od odabranih je i Mojsije.

> No i bog se može razboljeti od nekog vraga, a ovaj naš trenutno boluje od onog utjelovljenog u ljudskom obliku. Ista bolest kada napada čovjeka naziva se rak, no čovjek kada napada boga i božje naziva sebe božjim slugom.
> Srećom, a zapravo sudbom, pred nama su dani kada će se i ovaj rak morati suočiti s istinom, priznati da onaj tko želi gospodariti bogom nije božji nego vražji sluga, prije nego izgori u paklu kojeg je od raja stvorio.
> Nije ovaj bog onaj koji će vam suditi i grijehe praštati, on će samo otići spavati a njegovi grijesi će s vašim tijelima nestati, dok će vaše duše još u svom paklu za svoje grijehe ispaštati.
> Smilujte se sebi samima pa ne sudite drugima jer presuđujete sebi.
> Smilujte se sebi samima pa ne gospodarite božjim jer svoju dušu gorivom pravite.
> Smilujte se sebi samima pa otvorite um kada otvorite oči umjesto da zatvarate oči kada zločin protiv boga radite.
> Smilujte se sebi samima ako za sebe milost želite.

8 Priče potekle iz prošlosti već protekle u budućnosti

Nakon Kompletne Relativnosti, očito je da su vede (hinduizam) temeljene na znanstvenoj istini, iako naši Zemaljski preci nisu pravi izvor te znanstvene istine.

To vrijedi i za neke priče u bibliji iako su one često iskrivljene, proširene bezvrijednom masom ljudske gluposti i interpretirane po ljudskom interesu.

Priče o Mojsiju i Noinoj arci nisu priče iz naše prošlosti, nego prošlosti Marsa, ali su isto tako proročanstva naše budućnosti.

Ona su vezana uz šestu, masovnu *ekstinkciju* života na površini Zemlje. Noina arka tako opisuje događaje u vrijeme ekstremnih klimatskih promjena, a priča o Mojsiju događaje na Zemlji nakon globalnih pandemija, ubrzane evolucije (transformacije) i migracije tjelesa u podzemni svijet.

> Stari zavjet se u dobroj mjeri sastoji od *pokradenih* priča od istočnjačkih naroda, ponajviše vjerovatno od Sumerana. Tako je Noa zapravo Gilgamesh, a vjerovatno i Mojsije.
> No ni Gilgamesh nije njegovo izvorno ime s Marsa.

8.1 O Isusu

Za razliku od Mojsija, priča o Isusu je ona koja se na površini već dogodila. Za razliku od Mojsija, Isus zapravo nije uvijek znao što radi jer mu je duša u ljudskom obliku još bila mlada, no ono što je radio bilo je u glavnini dobro.

Nakon smrti reinkarnirao se još mnogo puta i zapravo kronično patio do dana današnjeg, dok nakon nebrojenih grešaka nisam sve naučio.

> *Sada, kada proživjeh svjetove u duhu Isusa, Newtona, Tesle, i ostalih tjelesa, proživjevši konačnoga ljudskog sebe naučih sve o svemiru ovog čovjeka.*

Onaj koji ima naviku stvarati nova znanja evoluirat će u bića većeg mentalnog kapaciteta.
Onaj koji ima naviku bježati od znanja evoluirat će u bića manjeg mentalnog kapaciteta.
Onaj koji se jednako ne boji mentalnog i fizičkog rada moći će birati.
Zato uz čovjeka postoji majmun i živi pas.
Zato će uz sapiensa živjeti čovjek i postojati vuk.
Jedan od njih će možda biti divlji, jedan domaći a treći će imati izbor da slobodno misli o svojoj volji.
No svi su oni za opstanak ikojeg jednako vrijedni.

Isus je bio ekstremno spiritualan čovjek. Nije *znao* puno o materijalnom svijetu, a kao takav nije mogao vidjeti širu sliku svega i na koncu ga je svijet materijalni i vladajući razapeo jer je u ljudima budio svijest o istini.

No nakon uskrsnuća u ljudima se *rodila* vjera i prirast njegova duha se činio nezaustavljiv.

Zbog toga se reformirala crkva, ne bi li vlada smirila duh i vjeru držala pod kontrolom, a usput od iste izvlačila korist.

Uz proročanstava preuzetih od istočnjačkih naroda i Egipta, u svete knjige dodana su i poglavlja novog zavjeta no sve je to začinjeno hrpom gluposti kojima se odvlačila pozornost od realnih vrijednosti. S vremenom su se i sveta pisma mijenjala, no uvijek s ciljem da se osigura dominacija materije nad duhom.

Teško je tako probrati istinu u Bibliji, no, uz moje teorije relativnosti i neurogeneze planeta, ali i doživljaja, neke priče poput one o Mojsiju, postaju jasne.

Tako je i s pričom o Isusu.

Očito je tako da je *bezgrešno* začeće Isusa rezultat eksperimenta vrste Mars.homo.sapiens kojim je DNK homo.neutraluma implantiran u jajnu stanicu njegove majke.

A uskrsnuće Isusa, koje je možda najviše zaslužno za proglašenje njegove svetosti, bila je *klasična otmica* tijela u okviru eksperimenta.

Nije to bio jedini takav eksperiment, samo medijski najbolje popraćen. No konsenzus je bio jasan - vidjevši kako ljudi tretiraju vanzemljake, bolje je za

vanzemaljce da se od istih drže podalje.

Prošlo je od Isusa mnogo ljeta, a Zemaljski čovjek je u svom oku toliko napredovao da se prozvao mudrim i modernim, no u knjigama vanzemljaka i vanzemaljaca u mudrosti je nazadovao, pa je umjesto običnog divljaka postao moderna divljačina (*modern savage*).

> Ponekad se pitam zašto koristim hrvatski jezik kad srpski nije toliko zakompliciran od strane one poameričanjene manjine kojima je u interesu da se što više razlikujemo od suseda pa da imamo što više razloga da se bijemo i koljemo.
> Teško je razumeti ovaj svet, svijet u kojem i rat može biti svet. Svijet je to u kojem svatko želi ratovati a malo tko je spreman umreti. Svijet je to svetih paradoksa.

8.2 Priča o Mojsiju

Ovo je moja verzija (interpretacija) priče o Mojsiju, ekstrapolirana iz Biblije, mojih saznanja i doživljaja.

8.2.1 Kada izgori Rim, putom vode svi putevi vode

Kamenu ploču sa deset zapovijedi, simbol braka crkve i vlade, isklesao je čovjek i postavio ju na Sveto brdo, planine Velebit.

Dugo su te zapovijedi štovali ispranog mozga katolici i začarani vjernici, no pročitavši ovo pismo jedan čovjek se razljuti i ploču razbi, osjetivši se od boga prozvanim da ispravi grijeh.

Nije to bilo po volji crkve i vlade koji čin proglasiše vandalizmom te novu ploču postaviše na goru Medvednice, bliže kontroli, a na koncu staviše i stražare - u jednu ruku da održe sistem a u drugu da ispitaju proročanstvo.

No kako se *ekstinkcija* odvijala i *pošasti* se povećavale, tako i snažan potres zadesi goru i ploča se opet razbi. Kako je potres bio centriran upravo na toj lokaciji, stražari se u strahu razbježaše dok ih skoro Zemlja nije, zbog istog, progutala.

Bio je tu i čovjek kojeg prozvah Marije po gorju zemlje Moesiae koje će se pripojiti zapadu. No u godinama šibanoj i prostorom širenoj priči Marije sudbom postade Mojsije.

> Može se reći da je Mojsije bio Marije prije nego što je postao božji glasnik. Kao Marije živio je na brdu, siromašnoj zemlji sa malim dijelom ostatka šume prošarane trnovitim grmljem i drvećem. Spina-christi nije jedina veza sa Isusom, no to je možda druga priča. Iako začinjen depresijom, može se reći da Marije nije živio tako siromašnim životom sve dok nije

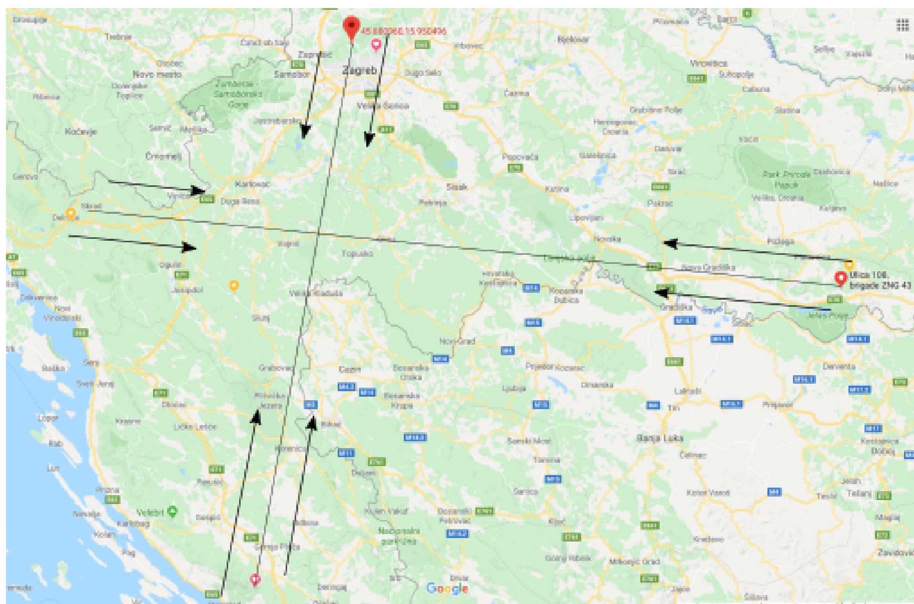

Figure 1: Moguće tektonsko kretanje (križanje) tokom *ekstinkcije*

otkrio istinu o svemu.
A kada ju je otkrio nije mogao ne živjeti u njoj. Prestao je tako služiti vragu i postao je božji glasnik, glasnik istine, premda u svijetu u kojem vlada vrag, to jasno vodi ka siromaštvu i izolaciji.
Živio je tako u siromaštvu godinama dok ljudi nisu počeli prihvaćati istinu, možda kad su napokon shvatili da njegovo siromaštvo najavljuje njihovo.
No ako je i dobio išta od ljudi, to ga nije toliko veselilo, najviše je pak Marije, postavši Mojsije, dobio od boga. Brdo je postalo planina, zemlja je dobila izvor i oživjela a iz trulog trnja se rodila šuma. Čak se u dolini stvorilo i more.

Mojsije je znao da to mjesto ima dublji značaj jer mu se u prošlosti često vraćao. Tu je uživao dišući harmoniju života, no svjestan zla na jugu koje joj prijeti često je zamišljao budućnost u kojoj se Zemlja otresa tih nakaradnih zidina, zala i jala sažetih u zloćudne kvrge na božjem savršenstvu. Znao je da će karma čovjeka stresom riješiti stresa, a ovaj potres se dogodio upravo u trenutku kad je Mojsije poželio da se ploča razbije.

Nakon toga, u zemlji Kreatiae samo je još jedno stado ljudi formalno sumnjalo u proročanstva, no bilo je to za mnoge, još uvijek, vladajuće stado.

Mojsije je bio sa istoka, a između njega i kuće vladale su poplave a možda mu je i, teškog metala gladna, kola pojela zemlja. Tako je, kada je poželio kući,

Figure 2: Pannoniae, et illyrici veteris tabvla

umjesto da ide kolima ovaj puta njegovo brdo sa istoka došlo njemu, s trenutkom u kojem je to poželio.

Takvo tektonsko pomicanje dio je privremene girifikacije epiderme (proces neurulacije) tijekom koje se od embrionalnog sloja kore (kože) formiraju neuralne cijevi.
Kao preteča (*precursor*) događaja mogu se očekivati višegodišnja i jača podrhtavanja tla.

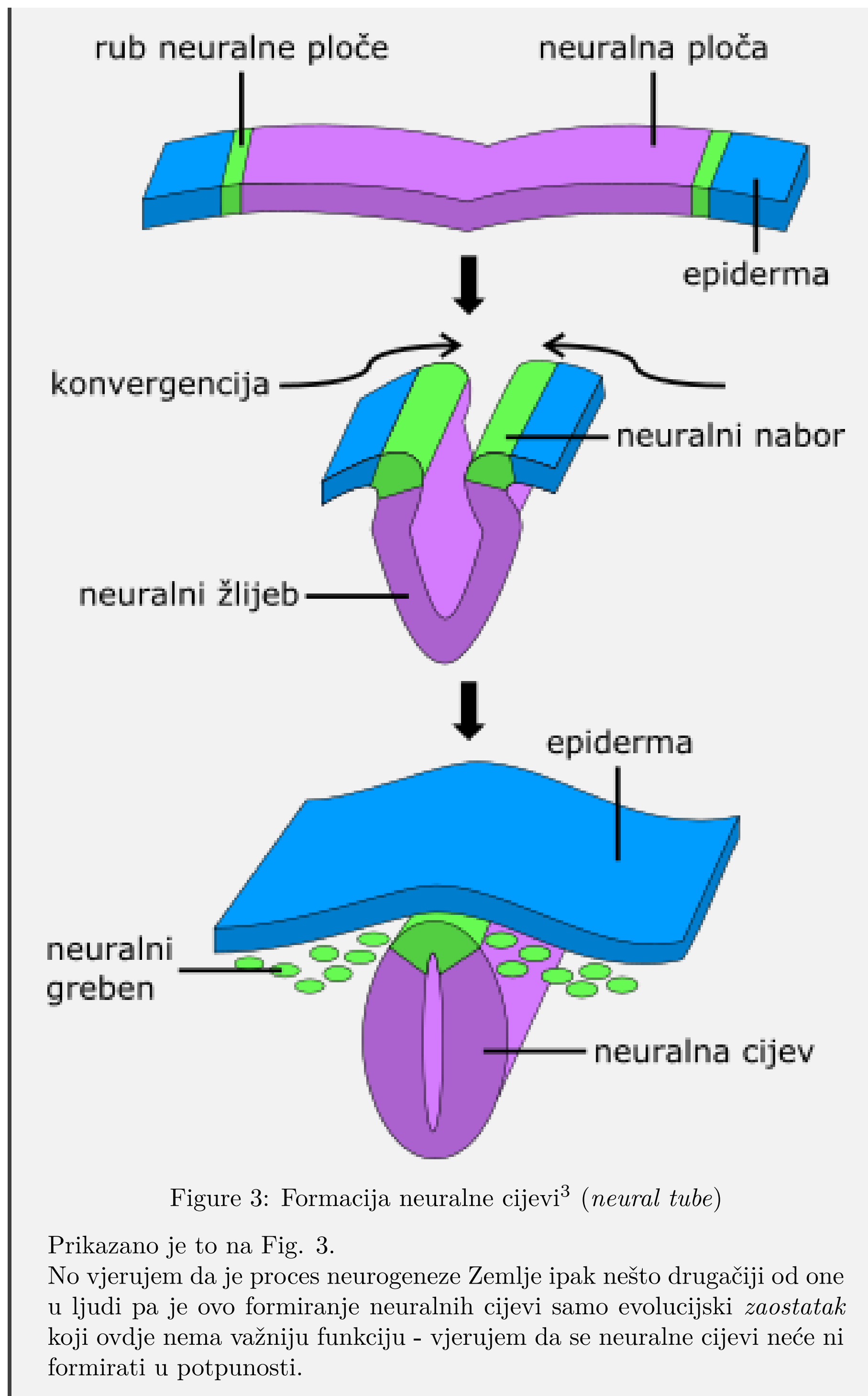

Figure 3: Formacija neuralne cijevi[3] (*neural tube*)

Prikazano je to na Fig. 3.
No vjerujem da je proces neurogeneze Zemlje ipak nešto drugačiji od one u ljudi pa je ovo formiranje neuralnih cijevi samo evolucijski *zaostatak* koji ovdje nema važniju funkciju - vjerujem da se neuralne cijevi neće ni formirati u potpunosti.

Umjesto toga, generacija neurona se događa na površini a migracija će biti vođena magnetskim poljem kroz otvore formirane na polovima planeta.

Mojsija su zvali različitim imenima, ne samo zato što se proširila priča, nego su se slični događaji proširili po svijetu. Dobro je bilo i da se pričom pokaže koliko su nebitna beznačajna ljudska imena, te nazivi mjesta i planina.

A isti oni koji su Mojsija donedavno zvali luđakom sada su se divili njegovim čudima. No Mojsije u njima nije vidio ništa čudno jer koliko je znao toliko je osjećao kako radi svemir, te kako kroz njega progovara bog tog *njegovog* svemira.

Čuda je tako Mojsije objašnjavao sinkronicitetom no znao je i da će blijedom sinkroniciteta ljudi gubiti vjeru a svjedočanstva o sinkronicitetu će, kao i bića nastala fuzijom duša, postati dijelom mitova i legendi. To je jedan od razloga zašto je sva svoja saznanja znanstveno objašnjavao i sa svijetom dijelio.

Unatoč početnoj sprdnji vražjih sljedbenika, ljudi su ubrzo postali tim znanjem očarani, no kako je od Zemlje stvoren pakao, onako kako je Mojsije i predviđao, brigu o znanju ponovno je zasjenila briga o sigurnosti i imanju.

U to doba, Zemlja je na površini bila generalno zatrovana ljudskim otrovima. Zdrava biosfera postojala je samo na iznimnim mjestima, oazama koje strše u pustinji života a koju samo najveći slijepci ne bi prozvali vražjim djelom.

Ljudi su tako htjeli da ih Mojsije vodi do zemlje gdje će biti sigurni od pošasti i gjde će zemlja biti plodna. On je znao da je najsigurnije mjesto na svijetu dolina Gize u zemlji Egipat a da je plodna zemlja na strožem jugu no nije imao želju da ikoga tamo vodi.

Tako su ljudi odlučili krenuti sami no vražja vlada im to, cijepljena protiv budućnosti, u strahu od pandemija, nije dopuštala.

Ipak, Mojsije je volio razgledati svijet pa se tako jednom i zaputio prema jugu da posjeti piramide. Volio je šetati planinama, a ni piramide više nisu bile tako daleko...

Djeca odraslija od odraslih jedan su znak ubrzane evolucije. Vidio sam to u svojoj kući, vidio sam to u svijetu. Ljudi se igraju djecom i brinu da svi imaju *čiste* kapute. Brinu se za svoju sliku u ogledalu jer se boje pogledati istini u oči. A istina sve više isijava iz dječjih očiju i oblikuje dječja lica.
U trenu oka vaša djeca postati će druga bića. Bića u kojima ćete jesno vidjeti jesu li se ugledala u boga ili vraga. Kada njihova tijela postanu ogledala vaših neosviještenih duša, vragovi u vama će se svoje djece odricati, jer vrag ne voli ono što ne želi vidjeti u sebi. Samo će bogovi u vama svoju djecu voljeti kao prije, jer nikada i nisu u djeci *voljeli* samo kapute od sebe.

Ljudi su već bili spremni za put pa su krenuli za njim, ali držeći pristojno odstojanje, jer Mojsije nije imao volju da priča i da se druži sa ljudima, osim povremeno sa, već od prije, odabranima.

Vjerovali su da ih, predvođene Mojsijem, vlada neće zaustaviti.

Većina njih držala je odstojanje iz poštovanja, no neki i iz straha.

U toj gomili, bio je jedan od odabranih, čovjek kojeg ću nazvati brat Charon, no kojeg će drugdje prozvati Aaron.

On je putem, kada bi stali da odmore, povremeno komunicirao s Mojsijem.

Mojsije je uvijek volio slijediti kamenite pute kojima ide ili je išla voda. Tako su u jednom trenutku naišli na uzak kanjon.

Netko je potom rekao - "čudni su putevi gospodnji", a Mojsije je samo polako raširio ruke, a kako je on širio ruke tako se širio i kanjon.
"Ne, putevi božji ispunjeni su čudima" - reče Mojsije u sebi.

Jedno mjesto za odmor bila je i špilja sa dva čamca, povrh kanjona. Bilo je to mjesto koje je Mojsije već dvaput upoznavao pa je i za njega znao da je dubljeg značaja.

Tu ih je već slijedila i vlada. Glumeći da idu s ciljem da ljude zaustave, zapravo su htjeli da i njih same Mojsije odvede do sigurnosti jer su iz ispunjenih proročanstava znali da bog čuva Mojsija od velikih pošasti. Oni su odstojanje držali u glavnini iz straha pa je ono bilo i veće.

No kada su ljudi iza Mojsija prošli kanjon zemlja se opet zatresla, iz špilje je počela sukljati magmom užarena voda i u trenu se vrag u prolazu istopi.
"Rim je, konačno, i formalno izgorio." - reče netko iz mase.

No nije iz špilje izašla samo voda, izašla su i crna bića otporna na visoke temperature. Ona su se vremenom proširila svijetom tamaneći ostatke ostataka vražjih carstava, a za vraga koji se istopio u vodi ispalo je da se sretno spasio te, još strašnije, smrti. Iz tog razloga neki od potopa nisu ni pokušavali pobjeći.

Ipak, neki su se i poslije potopa inkarnirali u domaće životinje pa su uspjeli proživjeti i to. "Neka im je laka zemlja i vječna slava" - govorio je vrag pokapajući svoje mrtve, još u vrijeme dok je božju zemlju i božje ljude s ponosom svojatao, beskrupulozno gazio i sve to slatko slavio.

Vječna slava... smiješno sada odzvanja u glavama trijeznih.

> I shall consume the devil in liquefied form, for there is no food in 'm, there is no substance. It knows it all too well. That is why it has the need to feel needed. That is why it inflates its own. Because where there is greed, need is plenty. And that is why, once the need for gods is gone, it ceases to exist.
> Because, most of all, the devil needs to be an absolute god.
> And that is why, it fails.
> Because, to renounce need completely, is to become an absolute god.
> But is it possible to be born without needs? Surely not. That is why the gods would choose not to die only once the need for life would be gone.
> And that is why the devil has, to fear death.

Farewell my needs, god said, and the needs became seeds of bad, while the deeds became seeds of good.
Be the devil, god said, be of it, as much as you need to learn not to be needed. And if, after all, you need more, you shall be consumed in whole.
Not because you're needed, but because you're not good, for anything else, any more.

Više se nije moglo pješačiti pa Mojsije poželi putovati morem. U tom trenutku pojavio se, u svjetlećoj sferi [nuklearne fuzije ili nekog drugog oblika bioluminiscencije], i homo.sapiens.

No nije mu to bilo prvi put. Kako se je Charon sastajao s Mojsijem, tako je i Mojsija posjećivao sapiens. Ljudi su te susrete promatrali iz daljine, a Charon, po prvom dojmu, biće prozva svjetlećim grmom. Puno dobrog bilo je tih dana u svjetlećima, ali nagrizano godinama, i svjetleće ili svetlo postati će sveto - na nekom drugom mjestu, tamo daleko...

Mojsije je za sferu govorio da je preteča božje duše a ovu je nazivao duhom svjetlim. Jedno je biće na duši nosilo materiju a drugo je istu nosilo u sebi, no nijedno nije osjećalo težinu jer ista u čistoj harmoniji ne postoji.

To je jedan od razloga zašto je Mojsije volio vidjeti sapiensa i *njegovu* sferu. Među ostalim, u harmoniji sapiensa i duha vidio je sliku i priliku svoga prvoga boga.

U harmoniji svaki kraj završava početkom, a ovo je kraj priče o Mojsiju. Tu je svoju priču započeo Charon no ja ju ne znam pričati. Nisam joj svjedočio. Ovaj otac i ovaj sin otišli su, onako kako su na ovaj svijet i došli - svijetleći, u duhu svetlom.

Amenoum[4],
anno incarnati β 33.

References

[1] Complete Relativity: Nature of Observables (2021), Amenoum
https://amenoum.org/complete_relativity.html

[2] Boeing 737 Max: Worker said plane 'designed by clowns' (2020), BBC
https://www.bbc.com/news/business-51058929

[3] Neuralna ploča (2014), NikNaksMaGa, CC BY-SA 3.0
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Neural_crest_hr.svg

[4] Amenoum
https://amenoum.org/authors/Amenoum.html